

чарджіа! Хазна имамъ по'ике отъ тебе, Пущи ми го дете Асанъ-ага, Да ти пущамъ твоя мила сестра. *М.* 188.

Ключарка, Ключёрка *с. ж.* затычка, колышекъ, запирающій пробой: Камени му бели дворови, Че шимширени му къщици, желъзни му врати-ти, Сребърни му ключарки. *Д.* 49, 30—33. Стените са разлюляха ключерки са отключиха. *Портите са отвориха.* *Ч.* 298. (*ср.* ключалка, ключелница).

Ключаръ *с. м.* ключникъ: Пашата довѣри се въ него, направил го ключаръ на корабѣтъ и глава надъ сичките робе. *Тб.* 81.

Ключёлка *с. м.* ключалка.

Ключёлница *с. ж.* *тоже что* ключалка, ключарка: Вѣдността и въздържнийтъ животъ на Филокла не изискавахъ ни врата, ни ключелници, когато излазаше. *Т.* 232.

Ключъ *с. м.* 1) ключъ: Вуйкото ък заде'ать, вунята викатъ (ключъ). *М. р.* 532. (*лат.*) Я земли китка ключови, отвори тъмни темници. *Д.* 19. 13—14. (*сич отелючь*) 2) петля (*въ вязаньи*): Такива рѣбавици са плетать, като мѣтатъ четари ключа на лице и четари п'обники (на обаки). 3) истокъ: Велятъ че ключевите одъ езерото сеть подъ планинчето. *М. р.* 527. **На влючъ нар.** ключемъ: Тогава водата захванала да ври на ключъ. *Х. I,* 100. **Мѣтнувамъ ключъ** *ил. да. мѣтнѣ ключъ* *ил. сов.* бью (забью) ключемъ, закиваю, киплю (закиплю) ключемъ: Нъ водата мѣтна ключъ и начала да прилива дѣлвата. *Р. А,* 111. (*ср.* вличъ).

Клянешъ *с. м.* сортъ миндаля: Миндали—клянеши, чървици. *Пк. р.* 62: Въ мѣстенницѣ гуджтъ малко чисто брашно и съ немъ поливжтъ ядки отъ оряхи или отъ клянеши навизаны на ниткѣ. *Пк.* 75.

Клято *с. м.* клято.

Клячо *с. м.* клячо.

Кметъ *с. м.* 1) выборный старѣйшина, старшина: То управление особенно си има всѣко домородство, а и всѣко село ся управлява отъ таковаго старца избрана между имъ, нарицаемого Старѣйшина, кнеза и кмета. *Пк.* 30. Стари, сиви глави, които не веджжтъ сѣ бивале кметове. *Тб.* 22. На порти-те диреци-те 'Се кметове бѣлобраде. *М.* 10. 2) *обыкн.* сѣлски кметъ сельскій староста: Събрали ми ся, набрали Кметови и чорбаджи В сред село на мегданчето тежка вергия да рѣжжтъ. *Д.* 46, 1—4. 3) **градски кметъ** городской голова. (*ср.* кнезь).

Кметица *с. ж.* жена кмета: 'Се го роднини пратиха, Майчиня рода, бащнина, кметове съ вино червено, кметици съ бѣли кравае. *М.* 128. Юничице, ти стара кметице. *М.* 601.